

Rá kell sütni valami bélyeget,
hiszen a szükségszerű ellen lázad.

8

Azt álmodtam, hogy én vagyok a Föld,
és azt hittem, hogy én vagyok az álom,
de tévedésem kevésbé gyötört,
mert nem lakóként voltam a világon.
Azt hiszem, jobb törvényadónak lenni,
jobb kitalálni fizikaszabályokat,
melyektől megállhat a pillanat,
mint átadni ügyetlenül magad
a szükségszerűnek, és nem nevetni
a szélsőséges logikátlanságokon,
ami az esendővel összevon,
és azt se tudod, a neved mi.
Megismerésre ítélnék másodfokon.

9

De így se tudtam, melyikünk a Föld,
azután üdvözölt a Földanya:
„Ha kérésed van, most közöld!
Ma még sok fajnak kell kihálnia,
hogy meglegyen öngyilkossági tervem
mára kirótt adagja.
Sok élőlény a nevemet dadogja,
sok halólény már nem a léte fogja.”
Változtathatsz a kipusztuláselven,
mondtam álmomban önmagamnak,
és a nemléthullámok összecsaptak
fejem fölött, de elviseltem.
Mint akit önmagának visszaadnak.

Tábor Ádám

V-fa

Kéttörzsű vastag öregfa
már-már egész az égig ért
villám vagy fejsze csapta le
Nyitott ollószár-párjával

föld alól fehér gyökerű
bütykös kéz vágja a teret

Ám a csonkokból sok friss ág
sarjadt ki levéllel tele
s a halálos csapás után
a törzs győzelemfityiszt mutat

Két féltekén

Szemközti időzónákban úszunk
te nappal én meg éjszaka
hajnalban és alkonyatkor
találkozunk ütközünk vagy
tülkölve üdvözljük egymást
s látszatra ellentétesen
folytatjuk megszokott utunk
mígnem egy pontba futunk
az életgömb felületén

Újraszülető

Halálos hőséghek után
védett falak közt újraszületésnap
hévhűs szívkor pólyál be
hetvenöt éves csecsemőoroszlánt
Mérsékelt ég-öv szempár-csillagokkal
súlyozza ellen a földi al-világot
mely otthonából kiúzná örökre
szellemét kettős ketrecbe zárná
egész-ségét vírussal rációval
aláásná részekre szabdalná szét
Minden módon megfojtaná

Ki-nem-kerülhető karmája várja
Az égből lenöve a földön állva
az idő gravitációját legyőzve
nézni szembe a földi porviharral
Ez marad az újraszületőre